

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Så én gang til for hr. Bent Hindrup Andersen: Det handler lige præcis om at fastholde de danske positioner. Hvordan kan de danske positioner fastholdes i Kyoto? Det kan de kun på én måde, og det er ved at tage udgangspunkt i at bakke EU's forslag op i Kyoto og handle inden for det mandat. Det er på den måde og ikke på nogen som helst anden måde, det kan gøres, for det er det eneste forslag, der forhandles, når vi starter, og når vi i fællesskab tager til Japan.

Jeg ved jo godt, at hr. Bent Hindrup Andersen inderst inde er enig i de målsætninger, som EU har, men han kan ikke tåle, at der står EU, og derfor er han nødt til at lave sådan en dans rundt om den varme grød, som vi ser her i eftermiddag.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg blev ikke helt færdig i første runde, så derfor tager jeg lige 3 minutter her.

Fremskridtspartiet er ikke helt på linje med en del af de øvrige folketingsmedlemmer, hvad angår den religion, der siger, at det er menneskeskabte aktiviteter, der er ved at få Jorden til at gå under. Det tror vi faktisk ikke, men vi er enige i det synspunkt, at vi skal spare på ressourcerne, og hverken olie og kul er jo udtømmelige kilder.

Jeg vil godt kommentere det forslag til vedtagelse, som der tegner sig et flertal for. Jeg håber, jeg kan sige det uden at fornærme nogen: Det er ikke særlig pædagogisk skrevet. Derfor vil jeg godt spørge ordføreren, hr. Martin Glerup, om det skal forstås sådan, at hvis vi siger ja til forslaget til vedtagelse, vil vi arbejde for at reducere CO₂-udslippet med 15 pct. inden år 2010, og ud af de 15 pct. skal de 7½ pct. være opfyldt før år 2005, og det er på verdensplan, vi taler om. Hvis det er korrekt forstået, stemmer Fremskridtspartiet for den foreslåede vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg kan bekræfte det, hr. Aage Brusgaard siger, at det er netop det reduktionsmål, der fremgår af EU-miljøministerrådets konklusioner.

Vi har aldrig sagt, at det er menneskeskabte omstændigheder, der bevirker hele klimaforværringen, men vi siger, at der er grund til at tro, at der sker en påvirkning, som vi skal have sat en stopper for. Det anfægter jo ikke, at Fol-

ketinget vedstår reduktionsmålsætningen for de nationale mål for CO₂-reduktion på 20 pct. i år 2005 set i forhold til 1988 og det pejlemærke, at vi yderligere skal op til 50 pct. inden år 2030 ved at satse på vedvarende energi, sådan at den til den tid vil udgøre 35 pct. af vores energiforsyning.

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

To ting: Den ene er, at fru Addi Andersen spurgte mig, om jeg mente, det var vigtigt at få andre med, når det drejer sig om at afværge klimakatastrofen, og dertil kan jeg ikke bare af diplomatisk høflighed, men også med al mulig saglighed sige, at det er helt afgørende. Et land som Danmark kan selvfølgelig ikke selv afvende denne katastrofe. Vi kan på nogle områder ved at gå foran være med til at demonstrere i praksis, at det er muligt at lave omstillinger, uden at det går ud over eksempelvis beskæftigelse, levestandard og konkurrenceevne i vores eget land, men det samlede resultat afhænger af, at vi får andre med.

Det er det, hele bestræbelsen i Kyoto går ud på, og det er det, vores politik har været præget af i EU, hvor Danmark fra første færd har kæmpet for en så stærk samlet indstilling fra EU-landenes side som overhovedet muligt. Og siden vi vedtog den i marts, har det regerings-skifte, der har fundet sted i Frankrig og i England, ført til, at EU's forhandlingsposition er endnu stærkere, og at forpligtelsen til at gøre noget i fællesskab er endnu mere markeret, end den var i marts. Så jeg kan svare ubetinget ja til fru Addi Andersens spørgsmål.

Den anden bemærkning, jeg gerne vil gøre, er den, at man taler så meget om økonomi. Jeg har personligt den opfattelse, at det er svært at forklare, hvorfor vi kun vil gøre noget ved katastrofer, globale katastrofer, hvis det ikke koster os noget. Jeg har svært ved at forstå, at vi som verdenssamfund ikke optræder lige så rationelt, som en familie eller en virksomhed, der er udsat for en risiko, nemlig tegner en forsikring og betaler en præmie for det.

Jeg mener altså kort sagt, vi også skulle gøre alt det, der var nødvendigt for at afværge klimakatastrofen, hvis det kostede os noget, også hvis det kostede os job. Men nu er det så heldigt, at hvis vi gennemfører det her på den rigtige måde og gør det i fællesskab, så kan vi på samme tid afværge klimakatastrofen og sikre en